

פרק נט.

דיג.

פקודה הבאה להסדיר את הדיג.

פרק נט.

פקודות

מס' 4 לש' 1926

מס' 30 לש' 1934

[11 בפברואר, 1926]

השם הקצר

1. פקודה זו תקרא פקודת הדיג.

פירוש

2. בפקודה זו יהיו למונחים הבאים הפרושים דלקמן מלבד אם ענין הכתוב יחייב פרוש אחר —

„דג“ פירושו בעל חי מימי בין יונק ובין שאינו יונק, לרבות דג הקלפה;

„הרשות למתן רשיונות“ פירושה הרשות המוסמכת ליתן רשיונות עפ"י פקודה זאת;

„פלשתינה (א"י)“ כוללת את מימי החוף של פלשתינה (א"י);

„לדוג דיג“ כולל תפיסת דגים באיזו שיטה שהיא.

רשיון לדוג

3. (1) יכול הנציב העליון, או כל פקיד שהוא מלא את ידו כהלכה, ליתן רשיונות לאנשים ראויים לדוג בפלשתינה (א"י).

(2) רשיון שניתן עפ"י פקודה זו לא יהא כחו יפה ליותר משנה אחת. הוא ישמש רק לאותו אדם שעל שמו ניתן ויהא אסור בהעברה.

(3) לא ידוג אדם דגים בפלשתינה (א"י) אלא אם כן הוא בעל רשיון שניתן עפ"י פקודה זאת:

בתנאי שהמעלה דגים בחכה מן החוף יהא פטור מחובת רשיון.

(4) לצורך הסעיף הזה יהא המונח „אדם“ כולל חברה או אגודה

שיחופית: